

Torat Habayit ('Hafets 'Haim)

Chapitre 12

בו יבואר שיתבונן האדם בנפשו המדרגה שעומד אצלו עניני עבודת ד'

והנה כ"ז דברנו איך שצריך האדם להתנהג לקיים מה שכתוב אם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה וגו' אבל כשיחשוב האדם היטב בנפשו ימצא שלבד שאינו מחפש אחר תורת ה' ומצותיה כמטמונים אלא שאינו מייגע עצמו אחר עבודת ד' אפילו כמי שיש לו חנות קטנה שיש בה סחורה של איזה עשריות רו"כ שעכ"פ אף הוא עושה כל השתדלות להוסיף סחורתו ולייפותם ושיהיה לו פדיון ואם הולך איזה ימים בלא פדיון וכ"ש אם אירע לו איזה נזק הוא מצטער מאוד ואין דעתו מיושבת עליו ואלו בעניני עבודת הש"י יקרה מאד שהוא הולך כמה ימים בלא תורה שהוא הפסד רב לנצח ובינתיים אירע לו בודאי כמה מאות תיבות של דברים בטלים בכל יום ויום ונתערב בהם דיבורים אסורים ג"כ ואעפ"כ דעתו מיושבת עליו כאלו לא הפסיד מאומה וזהו שאנו אומרים אחר הוידוי סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו והיינו שבאמת עניני עבודת הש"י צריך להיות דעת האדם עליה תמיד הרבה יותר מעניני העולם שזה נוגע רק לחיי שעה וזה לחיי עולם וכל עיקר בקשותיו של האדם מן הש"י צריך להיות בתמידות רק אודותה ובעו"ה אין שוות בעינינו אפילו במדרגה אחת שלעניני העולם הוא שמח בהשגתו ומתאבל על העדרו ואלו לעניני עבודת הש"י כשלומד איזה פרק משניות וכדומה או כשמקיים איזה מ"ע של ציצית ותפילין או של

Questions au Rav Dayan (tome 6)

Ces questions, vous vous les êtes posées un jour, ou vous vous les poserez dans l'avenir...

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions

ברהמ"ז שכל זה הוא מ"ע גמורות והיה צריך להיות שמח
וטוב לב מאוד כמו שכתוב תחת אשר לא עבדת וגו'
בשמחה ובטוב לבב מרוב כל וגו' ואעפ"כ כ"א ידע בנפשו
שמשמח יותר כאשר מרויח איזה עשריות רו"כ וכן אין
מרגיש בנפשו צער על עבירה שעבר כמו שמצטער על אבידת
איזה עשריות רו"כ מכיסו שכל זה מורה שעניני הנצח אין
עומדות אצלו במדרגה

אחת עם עניני העולם. וכ"ז איננו ח"ו מצד חסרון אמונה רק
שאין נותן לבו להתבונן על אחריותו וכענין שנאמר השמן לב
העם הזה וגו' והנה באמת אינו יוצא בהיודיו במה שאמר ולא
שזה לנו וכן בהיודיו כולו שאמר אשמנו וכו' אם לא יראה לקבל
על עצמו לתקן על להבא שלא יהיה כן כי עיקר התשובה הוא
חרטה על שעבר וקבלה על להבא ואם אינו מקבל על להבא
איננה בכלל תשובה כמו שכתבו כל הסה"ק. ובזה ביארתי היטב
הפסוק בתורה והתודו את עונם ואת עון אבותם במעלם אשר
מעלו בי ואף אשר הלכו עמי בקרי אף אני אלך עמם בקרי
והבאתי אותם בארץ אויביהם וגו' ולכאורה תמוה מאוד אחר
שכתוב והתודו את עונם וגו' למה ילך הקדוש ברוך הוא עמם
בקרי והלא עשו תשובה אכן לפי מה שכתבנו ניחא דעיקר
התשובה הוא שיקבל על עצמו על להבא והם לא עשו כן אלא
שהתודו על העבר על מעלם אשר מעלו בו וכאומר שהם
מתחרטים מאוד על העבר אבל אינם מקבלים ע"ע על להבא
שלא ילכו עוד עמו בקרי ולפיכך לא הועיל תשובתם. וכ"ז צריך
האדם לזכור בשעה שאומר סלח לנו*) אבינו כי חטאנו אם הוא
זוכר איזה חטא ופשע שעבר צריך לקבל במחשבתו לראות
לתקן הדבר ובאמת כל דברינו מפורש בקרא יעזוב רשע דרכו
ואיש און מחשבותיו וישוב אל ד' וגו' שמתחלה יקבל**) על
עצמו לעזוב דרכו ואח"כ מועיל במה שישוב לד':

Questions au Rav Dayan (tome 6)

Ces questions, vous vous les êtes posées un jour, ou vous vous les poserez dans l'avenir...

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions